

بیانیه زنان کمپاین ۵۰٪ افغانستان به کنفرانس کابل

✘ "حقوق زنان غیر قابل معامله است"

پنجشنبه ۳۱ تیر ۱۳۸۹ - ۲۲ ژوئیه ۲۰۱۰

ما زنان بیش از همه به صلح نیاز داریم برای آنکه در جنگ بیش از مردان متضرر می شویم. بودن در حالت جنگی اندک حقوقی را که سالیان متمادی برای آن مبارزه کرده ایم و همچنین فرصت های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی را از ما می رباید.

در عین حال معتقدیم که دستیابی به صلح پایدار بدون تحقق عدالت، حکومتداری خوب، حاکمیت قانون و احترام به حقوق بشر امری ناممکن است که هسته مرکزی تمام این مفاهیم را نیز حقوق زنان و مشارکت واقعی آنان در تعیین مسیر حرکت جامعه تشکیل می دهد. مشارکت سیاسی زنان امر مستلزم سیاستگذاری های کلان و خرد در جهت ایجاد تغییرات در فرهنگ جاری کشور است. مشارکت مساوی و کیفی زنان در تمامی عرصه های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی پیش شرط تحقق صلح، دستیابی به جامعه ای سالم، انسانی، متوازن، عاری از خشونت، فقر و بی عدالتی است.

نیازهای زنان در جامعه جنگ زده افغانستان بی شمار است. نمی توان انتظار داشت که کنفرانس کابل پاسخگوی تمام این مسائل و پیچیدگی های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور باشد. خطاب ما به کسانی است که امروز بار دیگر به سیاست های کلان کشور و مسیر حرکت آن می اندیشند. باید توجه داشت که بدون حضور پر قدرت دولت نمی توان مسیر جامعه را برای برون رفت از بحرانی که زنان این سرزمین گرفتار آنند، ترسیم کرد. این کار جامعه مدنی نوپا و انجیو های قراردادی بین المللی و داخلی نیست که بتوانند به این معضل بزرگ اجتماعی پاسخ های دوامدار ارائه دهند. زنان کمپاین ۵۰٪ بر این باورند که در فقدان برنامه ریزیهای همه جانبه و اراده سه قوه کشور و سرمایه گذاری وسیع در آموزش و مبارزه همه جانبه برای محو بی سوادی از خاک کشورمان نمی توان مدعی بود که تبعیض جنسی و محرومیت ۵۰٪ جامعه در صدر اولویت های دولت و جامعه جهانی قرار داد.

اما در این فرصت کوتاه فعالین کمپاین 50% زنان افغانستان پیشنهادهای خود را در چهارچوکات تعیین شده برای کنفرانس کابل با هدف سازندگی و حمایت از حرکتی که اعلام می دارد هدف آن سامان بخشیدن به اوضاع کشور و اعمار صلح عادلانه و ترقی افغانستان است، اعلام می دارد:

الف) زراعت و انکشاف روستایی
گسترش مراکز آموزش فنی و حرفه ای زنان در جهت تقویت ظرفیت های زنان به ویژه در مناطق محروم.
ایجاد تعاونی های تولیدی روستایی برای بهبود وضع اقتصادی زنان و حمایت از کارزنان.

ب) انکشاف اقتصادی و زیربناها
تدوین بودجه ی حساس به مسایل جنسیتی و پاسخگو و تهیه و اجرای برنامه ی جامع توسعه و ساماندهی امور اقتصادی زنان.
اولویت دادن به اشتغال زنان سرپرست خانوار در برنامه ریزی های بازار کار.
ایجاد صندوق مخصوص کمک و همیاری به زنان بیوه و سرپرست خانوار و معلولین و معیوبین.

ج) انکشاف منابع بشری
اعلام بسیج عمومی برای سوادآموزی و تدوین برنامه های جامع سواد آموزی بزرگسالان به خصوص برای زنان و دختران بازمانده از تحصیل و تخصیص منابع مورد نیاز مالی و انسانی به این امر مهم.
سپردن اختیارات وسیع اجرایی به وزارت امور زنان برای تحقق بخشیدن به سیاست های آن وزارتخانه.

لیسه در قریه ها و مناطق محروم کشور برای زنان و دختران، ایجاد فرصت های یکسان جهت بهره مندی از بورس ها و سایر مزایای تحصیلی منجمله خوابگاه امن و با کیفیت برای دختران دانشجو.
تدوین برنامه ملی تنظیم خانواده که تنها یک جنبه از آن فراهم کردن رایگان و تبلیغ عمومی و با برنامه برای استفاده از وسایل پیشگیری از بارداری و توجه به صحت زنان است .

د) حکومتداری
افزایش توانایی زنان در راستای مشارکت در تصمیم گیری و رهبری و ترغیب سهم گیری بیشتر زنان بومی در تمام رده های تصمیم گیری و اجرایی.

برقراری توازن جنسیتی در هیات های ملی و بین المللی، کمیته های دولتی، واحدهای اداری، قضایی و ایجاد توازن جنسیتی در فهرست های

نامزدهایی که برای انتخاب یا انتصاب در هیأت‌های سازمان ملل متحد، کارگزاری‌های تخصصی و دیگر سازمان‌های خودگردان نظام ملل متحد، به ویژه برای تصدی مقام‌های ارشد پیشنهاد می‌شوند.

پایبندی دولت به تمام تعهدات ملی و بین‌المللی خود، به خصوص قانون اساسی، کنوانسیون رفع تمام اشکال تبعیض نسبت به زنان (سیدا)، و سایر پیمانها و توافقنامه‌های بین‌المللی در زمینه حقوق زنان و رفع تبعیض از زنان و نیز قطعنامه 1325 ملل متحد.

ترغیب و تضمین خط‌مشی‌ها و رویه‌های فارغ از تبعیض در سازمان‌هایی که بودجه‌ی آن‌ها از اعتبارات دولتی و یا از طریق داورها تأمین می‌شود جهت افزایش کمی و اعتلای موقعیت زنان در سازمان‌های مزبور، داشتن ملاک‌های روشن و قطعی برای مقام‌های تصمیم‌گیری و حصول اطمینان از این که هیأت‌های گزینش از حیث جنسیت ترکیب متوازنی دارند.

(ر) حاکمیت قانون و حقوق بشر

جلوگیری از حضور و نفوذ ناقضین و متهمین به جنایت‌های ضد بشری و جنگی در پست‌های مهم حکومتی، پارلمان، قوه قضاییه و سایر نهادهای ملی و محلی انتخابی و برکناری آنها از مناصب فعلی.

مبارزه همه‌جانبه با فساد اداری برای باز یافتن اعتماد ملی و مشروعیت بخشیدن به حکومت.

تقویت روندهای دادرسی و دادخواهی برای زنان در سیستم عدلی - قضایی

به رسمیت شناختن زنان به عنوان قربانیان دهه‌های متمادی جنگ و تلاش در جهت بهبود کیفیت زندگی زنان

تأمین امنیت حقوقی و قانونی برای زنان و تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض‌آمیز و تقویت قوه قضاییه عادل به منظور تأمین امنیت اجتماعی و اقتصادی جامعه و پرهیز و رفع خشونت علیه زنان.

تشخیص وجود ارتباط بین معافیت از پیگرد قانونی و نقض پیوسته حقوق بشر، که کوشش برای کاهش فقر و دست یافتن به توسعه عادلانه و پایدار اجتماعی و اقتصادی و ایجاد فضای آزاد سیاسی را تضعیف می‌کند.

پایان دادن به تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران و پیگیری قضایی موارد خشونت.

جلوگیری از وقوع ازدواج‌های زیر سن قانونی و اجباری و مجازات افراد خاطی